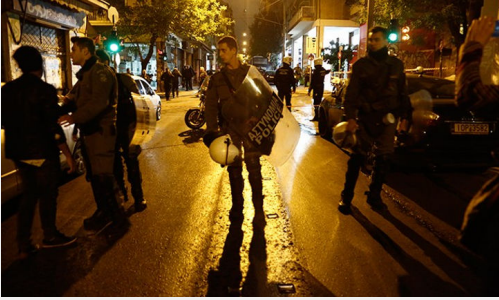

Ντροπή για την κοινωνία

Είναι εξωφρενική η περίπτωση που θα διαβάσετε παρακάτω. Ένα παιδί **19 χρονών**, όχι μόνο **έχασε την Γ' Λυκείου** στην οποία φοιτούσε, όχι μόνο συνελήφθη στο σωρό μαζί με άλλα παιδιά αλλά εξακολουθεί να παραμένει κρατούμενος στις **φυλακές του Αυλώνα** από τις **15 Ιουνίου** που συνελήφθη!

Και όλα αυτά **γιατί**; Μόνο και μόνο επειδή -όπως θα έλεγαν και οι αμερικάνοι- βρέθηκε **“στο λάθος μέρος τη λάθος στιγμή”**: Έπινε με τους φίλους του **μπύρα στην πλατεία Εξαρχείων!**

Μετά από επεισόδια στα γραφεία του ΠΑΣΟΚ, είδαν κάποιους να τρέχουν και να τους κυνηγούν τα ΜΑΤ, οπότε αναζήτησαν προστασία σε διπλανό κατάστημα. Μάταια όμως, καθώς η διμοιρία συνέλαβε τους νεαρούς, μαζί μάλιστα με έναν **εργαζόμενο στο κατάστημα!**

Έκτοτε παραμένει κρατούμενος, **προφυλακιστέος επ' αόριστον!** Σημειώνουμε ότι η μόνη μαρτυρία εις βάρος του, και αυτή μισή, όπως καταγγέλλει η μητέρα του, προέρχεται από τα ΜΑΤ!

Απελπισμένη η μητέρα του νεαρού κρατούμενου κυρία Ρομπέρτα Ρούτση, απευθύνει επιστολή προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, τον Πρωθυπουργό, τον Πρόεδρο της Βουλής και τον Υπουργό Δικαιοσύνης την οποία μπορείτε να διαβάσετε στη συνέχεια.

Μπορείτε επίσης να δείτε περισσότερα για το θέμα σε προηγούμενη ανάρτησή μας: [Στη φυλακή επ' αόριστον 19χρονος επειδή... πήγε για μπύρα στα Εξάρχεια!](#)

Επιστολή Προς:

Τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας Προκόπη Παυλόπουλο

Τον Πρωθυπουργό της χώρας Αλέξη Τσίπρα

Τον Πρόεδρο της Βουλής Νίκο Βούτση

Τον Υπουργό Δικαιοσύνης Μιχάλη Καλογήρου

Κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, κύριε Πρωθυπουργέ, κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριε Υπουργέ της Δικαιοσύνης

Γέννησα και μεγάλωσα στην Αθήνα ένα παιδί που σήμερα είναι **19 χρονών**. Όπως όλοι οι γονείς έτσι και εγώ προσπάθησα και φρόντισα να μεγαλώσω το παιδί μου με πολλή αγάπη, στοργή, αισθήματα, ευαισθησίες, με ήθος και αρχές για να είναι ένα χρήσιμο μέλος της κοινωνίας μας.

Παρ' όλο που η οικονομική κρίση στη χώρα μας μας χτύπησε με τον χειρότερο τρόπο (εγώ είμαι **άνεργη**, ο σύζυγός μου είναι **καρκινοπαθής**) εμείς φροντίσαμε να είμαστε δίπλα στο παιδί μας, να τρέχουμε στα γυμναστήρια, κολυμβητήρια, γήπεδα (καθώς το παιδί ασχολήθηκε με τον αθλητισμό από μικρό) και ό,τι άλλο χρειαζόταν.

Έτσι πέρασε ο καιρός, το παιδί μεγάλωσε, περίμενε να τελειώσει τη **Γ' Λυκείου** και προετοιμαζόταν να

πάει φαντάρος να υπηρετήσει την Πατρίδα. Όμως δεν ήταν δυνατόν αυτό το παιδί να συνεχίσει την πορεία του.

Μετά από έξοδο για μια μύρα στα Εξάρχεια (1.600 μ. μακριά από το σπίτι μας) στις **15 Ιουνίου 2018** βρέθηκε να είναι **προφυλακιστέος επ' αόριστον**.

Το παιδί μου μαζί με έναν φίλο του **έπινε μύρα στην πλατεία Εξαρχείων** όταν είδε άτομα να τρέχουν και μια διμοιρία να κινείται προς το μέρος τους. Αιφνιδιασμένος, ο ίδιος όπως και άλλα άτομα κατέφυγαν σε παρακείμενο κατάστημα για να προστατευτούν. Το μαγαζί όμως μετατράπηκε σε παγίδα, καθώς η διμοιρία τους εγκλώβισε στο εσωτερικό του και λίγο αργότερα τους συνέλαβε.

Με **μόνη** τη -λειψή, πέραν των άλλων- **μαρτυρία των ΜΑΤ**, στους συλληφθέντες αποδόθηκαν **βαρύτατες κατηγορίες**, ακόμα και **κακουργηματικού** χαρακτήρα, και με σύμφωνη γνώμη ανακρίτριας και εισαγγελέα προφυλακίστηκαν! Και όλο αυτό γιατί νωρίτερα το ίδιο βράδυ είχαν προηγηθεί **επεισόδια στα γραφεία του ΠΑΣΟΚ**.

Μαζί με τη συνήγορό μας παρουσιάσαμε στην ανακρίτρια ένα σωρό **ιατρικές βεβαιώσεις** που αποδεικνύουν ότι το παιδί μου **είναι αδύνατον για λόγους υγείας** να προβεί σε καμία πράξη βίας, εφόσον δεν μπορούσαμε να την πείσουμε για το ποιόν του παιδιού. Η μόνη απάντηση που πήραμε ήταν **«ΟΛΟΙ ΜΕΣΑ»**.

Και εδώ αρχίζει ο Γολγοθάς. Το παιδί μου κρατείται στις Φυλακές Αυλώνα μαζί με άλλα παιδιά που συνελήφθησαν εκείνο το βράδυ, επ' αόριστον. Η όποια ενέργεια νομική που κάνουμε πέφτει στο κενό, γιατί οι δικαστικές αρχές δεν μπαίνουν καν στον κόπο να εξετάσουν λεπτομερώς την υπόθεση, πάρα συνεχίζουν τη στρεβλή απόφαση της ανακρίτριας.

Στη διάρκεια της διαμονής του στη φυλακή παρουσιάζει το **πρόβλημα υγείας** που έχει, για το οποίο δεν μπορούσαμε να πείσουμε την ανακρίτρια και έπρεπε να διακομιστεί στο νοσοκομείο. Περιττό να σας πω ότι ένα παιδί 19 χρονών που είχε τη ατυχία να βρεθεί σε λάθος ώρα σε λάθος σημείο το συνόδευαν 9 (εννιά) αστυνομικοί με φουλ εξοπλισμό! Και ερωτώ εγώ, η μητέρα αυτού του παιδιού, όπως πιστεύω πως έχουν την ίδια απορία και άλλοι γονείς.

1. Είναι φρόνιμο οι δικαστικές αρχές να εξαντλούν όλη την αυστηρότητά τους σε 19χρονο και να φτάνουν στα όρια **μηδενικής ανοχής** σε ένα αθώο παιδί που τον μάζεψαν **από τον σωρό**, που δηλώνει την ύπαρξή του με ταυτότητα, με οικογένεια, με σχολείο, με διεύθυνση κατοικίας;

2. Σε αυτή τη δημοκρατική χώρα που λέγεται ΕΛΛΑΔΑ δεν υπάρχουν ενδιάμεσα μέτρα για άτομα που ενδεχομένως να έκαναν κάποιο λάθος (και εδώ επισημαίνω ότι το παιδί μου είναι αθώο) πάρα μόνο ο καιιάδας για την εκτέλεση των παιδιών μας σε μια εποχή που η πατρίδα τα χρειάζεται όσο ποτέ άλλοτε;

3. Πού αποσκοπεί η κράτηση αυτού του παιδιού που ακόμα και μετά από **6 μήνες φυλακή** και επ' αόριστον αναρωτιέται γιατί είναι εκεί και πού είναι η δικαιοσύνη και τα δικαιώματα για την ελευθερία όταν είσαι αθώος;

4. Αναρωτιέται κανείς ποια θα είναι τα αποτελέσματα αυτής της παράνομης κράτησης χωρίς αποδείξεις και ευρήματα για όλα αυτά που του προσάπτουν, όχι εξατομικευμένα αλλά για μια ομάδα παιδιών, αόριστα για την πορεία αυτού του παιδιού μετά από τόσο καιρό στη φυλακή. Μήπως ασκώντας «τιμωρίες παραδειγματικές» σε αθώους και κυρίως παιδιά εκκολάπτουμε τους αυριανούς εγκληματίες και τρομοκράτες;

5. Ποιος θα φροντίσει να απαλλάξει αυτό το παιδί από το μίσος που γεμίζει η ψυχή του προς τις αστυνομικές αρχές, προς τους ανακριτές και εισαγγελείς, για την επούλωση αυτών των τραυματικών

εμπειριών που αποκομίζει μέσα στη φυλακή, για τον στιγματισμό που υπέστη μετά από αυτό, για την ένταξή του στην κοινωνία, για τον χαμένο χρόνο, για την ψυχολογική κατρακύλα τη δική του και της οικογένειας, που κυριολεκτικά μας έχει διαλύσει;

Κύριε Παυλόπουλε, κύριε Τσίπρα, κύριε Βούτση, κύριε Καλογήρου

Σε καμία περίπτωση δεν ζητώ από εσάς να αποφασίσετε αν το παιδί αυτό είναι αθώο ή όχι, άλλωστε το μόνο που μας κρατάει είναι η πίστη ότι τουλάχιστον επικρατεί τελικά ακόμα η ελληνική δικαιοσύνη, αλλά με το δικαίωμα που σας δίνει ο νόμος ως προς το αξίωμά σας **να άρετε την κράτηση** του παιδιού για όλους τους λόγους που ανέφερα και να είναι η ελληνική δικαιοσύνη αυτή που θα αποφασίσει. Για το νομικό σκέλος, η μόνη αρμόδια και εξουσιοδοτημένη να σας ενημερώσει είναι η συνήγορος κ. Άννυ Παπαρρούσου (τηλ. [.....]). Με σεβασμό και με ευχές για ένα καλύτερο έτος, με υγεία, ειρήνη, χωρίς βία, με ελευθερία και δημοκρατία.

Αθήνα 27 Δεκεμβρίου 2018

ΡΟΥΤΣΗ ΡΟΜΠΕΡΤΑ